

Pääasian asianosaiset

Valittaja: UPC DTH S.à.r.l.

Vastapuoli: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko puitedirektiivin eli 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/140/EY, ⁽²⁾ 2 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että sähköiseksi viestintäpalveluksi katsotaan palvelu, jossa palvelun tarjoaja takaa vastasuoritusta vastaan ehdollisen käyttöoikeuden radio- ja televisiolähetyspalveluja sisältävään satelliitilla välitettyyn lähetysoikeuspalvelupakettiin?
- 2) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta tulkittava siten, että periaate palvelujen vapaasta liikkuvuudesta jäsenvaltioiden välillä koskee ensimmäisessä kysymyksessä kuvattua palvelua, kun kyse on Luxemburgista Unkarin valtion alueelle tarjotuista palveluista?
- 3) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta tulkittava siten, että ensimmäisessä kysymyksessä kuvatun palvelun osalta kohdemaalla, jonne palvelu tarjotaan, on oikeus rajoittaa tällaisten palvelujen tarjoamista määrämällä, että palvelujen tarjoajan on rekisteröidyttävä tässä jäsenvaltiossa ja perustettava joko tytäryhtiö tai itsenäinen oikeussubjekti, ja edellyttämällä näin, että tällaisia palveluja voidaan tarjota ainoastaan perustetun tytäryhtiön tai muun itsenäisen oikeussubjektin välityksellä?
- 4) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta tulkittava siten, että ensimmäisessä kysymyksessä kuvattua palvelua koskevan menettelyn toimittaa — siitä riippumatta, missä jäsenvaltiossa palveluja tarjoava yhtiö toimii tai on rekisteröity — palvelun suorituspaikan jäsenvaltion tuomiovallan nojalla viimeksi mainitun valtion viranomainen?
- 5) Onko 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 2 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että ensimmäisessä kysymyksessä kuvattu palvelu on sähköinen viestintäpalvelu, vai onko se puitedirektiivin 2 artiklan f kohdassa määriteltyä ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmää käyttämällä tarjottu ehdollinen käyttöoikeuspalvelu?
- 6) Onko asiassa kyseessä olevia säännöksiä edellä esitetyn perusteella tulkittava siten, että ensimmäisessä kysymyksessä

kuvattua palvelua tarjoava palvelun tarjoaja katsotaan unionin oikeussääntöjen perusteella sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajaksi?

-
- (1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (EYVL L 108, s. 33).
 - (2) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) 25.11.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/140/EY (EUVL L 337, s. 37).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 6.11.2013 — Karoline Gruber

(Asia C-570/13)

(2014/C 24/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Karoline Gruber

Vastapuolena oleva viranomainen: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten

Asian käsitteelyyn osallistuu: EMA Beratungs- und Handels GmbH

Muu osapuoli: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko unionin oikeus ja erityisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artikla esteenä kansalliselle oikeustilalle, jossa päätös, jolla todetaan, ettei tietyn hankkeen ympäristövaikutuksia tarvitse arvioida, sitoo myös naapureita, joilla ei ole asianosaisasemaa päätöstä edeltävässä vahvistamismenettelyssä, ja kyseiseen päätökseen voidaan vedota näitä vastaan myöhemmässä lupamenettelyssä, vaikka näillä on mahdollisuus esittää vastalauseensa kyseisestä hankkeesta edellä mainitussa lupamenettelyssä (pääasian oikeudenkäynnissä väitetään, että hankkeen vaikutukset vaarantavat valittajan elämän, terveyden tai omaisuuden

tai että se häiritsee häntä kohtuuttomasti aiheutuvan hajun, melun, savun, pölyn tai ääriään vuoksi tai muutoin)?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Edellyttääkö unionin oikeus ja erityisesti direktiivi 2011/92, kun sitä sovelletaan välittömästi, sen toteamista, ettei ensimmäisessä kysymyksessä mainittua sitovaa vaikutusta ole?

(¹) EUVL 2012, L 26, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 7.11.2013 — Annegret Weitekämper-Krug v. NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

(Asia C-571/13)

(2014/C 24/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja ja vastaaja: Annegret Weitekämper-Krug

Valituksen vastapuoli ja kantaja: NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (¹) (EYVL 2001 L 12, s. 1) 27 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että muun tuomioistuimen kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, kun tällä muulla tuomioistuimella on asetuksen N:o 44/2001 22 artiklan mukaan yksinomainen toimivalta, on kuitenkin keskeytettävä asian käsittely, kunnes tuomioistuimen, jossa kanne on ensin nostettu ja jolla ei ole asetuksen N:o 44/2001 22 artiklan mukaan yksinomaista toimivaltaa, toimivallasta on lopullisesti päätetty?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 16.1.2001 L 12, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 8.11.2013 — Hewlett-Packard Belgium SPRL v. Reprobel SCRL

(Asia C-572/13)

(2014/C 24/11)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Hewlett-Packard Belgium SPRL

Vastapuoli: Reprobel SCRL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2001/29 (¹) 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa olevaa sopivan hyvityksen käsitettä tulkittava eri tavoin sen mukaan, valmistako kuka hyvänsä käyttäjä kappaleet paperille tai samankaltaiselle alustalle käyttämällä mitä tahansa valokuvaustekniikkaa tai muuta menetelmää, jolla on samanlaiset vaikutukset, vai onko kyseessä luonnollisten henkilöiden valmistamat kappaleet, jotka on tehty yksityiseen käyttöön ja joiden käyttötarkoitus ei ole välittömästi tai välillisesti kaupallinen? Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, mihin perusteisiin tämä erilainen tulkinta perustuu?
- 2) Onko direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että niiden perusteella jäsenvaltiot saavat vahvistaa oikeudenhaltijoille maksettavan sopivan hyvityksen
 - 1) kertakorvaukseksi, jonka laitteiden, joiden avulla suojausta teoksista voidaan valmistaa kappaleita, valmistaja, maahantuojaja tai yhteisöohjelmien ostaja maksaa siinä yhteydessä, kun nämä laitteet saatetaan vaihdantaa jäsenvaltion alueella, ja jonka määrä lasketaan vain sen mukaan, millä nopeudella kopiokone pystyy valmistamaan kappaleita minuutissa, ilman muuta yhteyttä oikeudenhaltijoille mahdollisesti aiheutuneeseen haittaan, ja
 - 2) suhteelliseksi korvaukseksi, joka määritetään vain valmistettujen kappaleiden lukumäärällä kerrotun kappalehinnan avulla ja joka vaihtelee sen mukaan, onko maksuvelvollinen osallistunut tämän sellaisen korvauksen perimiseen vai ei, jonka maksamiseen ovat velvollisia luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka valmistavat teoksista kappaleita, tai mahdollisesti näiden henkilöiden sijasta luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka asettavat kopiokoneen muiden käytettäväksi joko vastiketta vastaan tai vastikkeetta.

Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä merkityksellisiä ja johdonmukaisia perusteita jäsenvaltioiden on noudatettava, jotta hyvitystä voidaan pitää sopivana ja jotta asianomaisten henkilöiden välille muodostuu oikeudenmukainen tasapaino unionin oikeuden mukaisesti?